

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่ได้นำเสนอไปในบทที่ผ่านมา จึงขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัยตามลำดับของสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง มีพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ มากกว่า ผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 คือพบว่า ผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงนั้น มีพฤติกรรมไม่เลือกฝึกซ้อมทำแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มากกว่า ผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยต่าง ๆ เช่นของ Rhodewalt และคณะ (1984) ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับ แนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบ โดยแบ่งผู้ร่วมการทดลองที่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ ออกเป็น 2 เจอนไซ คือ การแข่งขันที่มีความสำคัญ และเจอนไซการแข่งขันที่ไม่มีความสำคัญ หลังจากนั้นให้ผู้ร่วมการทดลองรายงานถึงจำนวนชั่วโมงในการฝึกซ้อม และรายงานความเจ็บป่วยที่ไปพบแพทย์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ร่วมการทดลองที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงนั้น รายงานการพบแพทย์และครุฝึก สูงกว่า ผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ และพบว่า ในเจอนไซการแข่งขันที่มีความสำคัญ ผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ มีการฝึกซ้อมสูงกว่าผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง

ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงนั้น มีพฤติกรรมเลือกฝึกซ้อมทำแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 50.62 และเลือกไม่ฝึกซ้อมทำแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 49.38 ในขณะที่ผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำ เลือกฝึกซ้อมทำแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 76.32 และเลือกไม่ฝึกซ้อมทำแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ซึ่งผู้ที่มีคะแนนแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง มีการเลือกไม่ฝึกซ้อมมากกว่าผู้ที่มีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\chi^2(1, n = 157) = 11.12, p < .01$

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีแนวโน้มพฤติกรรมทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงนั้นจะเลือกไม่ฝึกซ้อมการทำแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เนื่องจากผู้ที่มีแนวโน้มพฤติกรรมทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงนั้น มีลักษณะนิสัยที่มักสร้างข้อขัดขวางหรืออุปสรรคให้เกิดขึ้นก่อนการทำงาน ซึ่งภายหลังการทำแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์นั้นหากผลงานออกมาไม่ดี จะกล่าวได้ว่ามีสาเหตุมาจากข้อขัดขวางหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นก่อนการทำงาน แต่ผู้ที่มีแนวโน้มพฤติกรรมทำให้ตนเองเสียเปรียบต่ำนั้นมีลักษณะนิสัยที่ไม่สร้างอุปสรรคหรือข้อขัดขวางก่อนการทำงาน

สมมติฐานข้อที่ 2 เพศชายมีพฤติกรรมทำให้ตนเองเสียเปรียบ มากกว่า เพศหญิง

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2 คือพบว่า เพศชายมีพฤติกรรมทำให้ตนเองเสียเปรียบมากกว่าเพศหญิง ซึ่งเป็นไปตามที่ Rhodewalt (1990) ได้กล่าวว่า เพศชายและเพศหญิงมีคะแนนแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบไม่แตกต่างกัน เพศชายจะมีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบโดยใช้รูปแบบของการกระทำมากกว่าเพศหญิง เนื่องจากจากว่าเพศชายนั้นไม่ต้องการแสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอของร่างกายของตนเอง ดังนั้นเมื่อเพศชายต้องการทำให้ตนเองเสียเปรียบ เพศชายจะกระทำพฤติกรรมทำให้ตนเองเสียเปรียบสูง แต่เพศหญิงจะมีแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบทั้งรูปแบบของการกระทำและรูปแบบของการบอกกล่าว ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานนี้ เพศชายจะเลือกไม่ฝึกซ้อมทำแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์มากกว่าเพศหญิง ซึ่งการฝึกซ้อมในการวิจัยครั้งนี้เป็นพฤติกรรมทำให้ตนเองเสียเปรียบในรูปแบบของการกระทำ จึงเห็นได้ชัดเจนว่าเพศชายกระทำมากกว่าเพศหญิง

ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า เพศชาย มีพฤติกรรมเลือกฝึกซ้อมทำแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 51.14 และเลือกไม่ฝึกซ้อมแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 48.86 ในขณะที่เพศหญิง เลือกฝึกซ้อมทำแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และเลือกไม่ฝึกซ้อมแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ซึ่งเพศชาย มีการเลือกไม่ฝึกซ้อมมากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $\chi^2(1, n = 284) = 15.79, p < .001$

สมมติฐานข้อที่ 3 ในเงื่อนไขความสำเร็จขึ้นอยู่กับการกระทำ ผู้ที่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง มีคะแนนพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ ไม่แตกต่างจากผู้ที่ไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง

สมมติฐานข้อที่ 4 ในเงื่อนไขความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำ ผู้ที่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง มีคะแนนพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบ ต่ำกว่า ผู้ที่ไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 และ 4 คือพบว่า ผู้ที่อยู่ในเงื่อนไขความสำเร็จขึ้นอยู่กับการกระทำ คือผู้ที่ได้ทำแบบทดสอบที่มีความง่ายนั้น ได้ระบุสาเหตุของความสำเร็จที่ตนเองได้มามีสาเหตุมาจากปัจจัยภายในหรือเป็นผลมาจากความสามารถของตนเองอยู่แล้ว การที่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง จึงไม่ส่งผลต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตน ดังนั้นพฤติกรรมทำให้ตนเองเสียเปรียบ จึงไม่แตกต่างจากผู้ที่ไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง แต่ผู้ที่อยู่ในเงื่อนไขความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำ คือผู้ที่ได้แบบทดสอบที่มีความยากนั้น เกิดความไม่แน่ใจในความสามารถของตน จึงระบุสาเหตุของความสำเร็จที่ได้มานั้นว่ามาจากปัจจัยภายนอกคือว่า เพราะการเอาที่ถูกต้อง ดังนั้นเมื่อได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง ทำให้ได้ตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง เมื่อต้องทำแบบทดสอบต่อไป จึงเลือกพฤติกรรมการทำให้ตนเองเสียเปรียบน้อยกว่าผู้ที่ไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเอง เพราะผู้ที่ไม่ได้ยืนยันคุณค่าในตนเองนั้น เมื่อระบุสาเหตุของความสำเร็จที่ตนเองได้มามีไม่ได้เกิดจากความสามารถของตนเอง จึงไม่แน่ใจว่าในการทำแบบทดสอบครั้งต่อไปนั้น จะสามารถทำคะแนนออกมาได้ดีเหมือนครั้งแรก จึงเลือกเพลงที่ส่งผลขัดขวางต่อการทำงาน เพื่อใช้เป็นข้ออ้างหากได้คะแนนไม่ดี ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ Rhodewalt และคณะ (2006) ที่พบว่า เพศชายในเงื่อนไขความสำเร็จไม่ขึ้นอยู่กับการกระทำ (Non-Contingent success) มีพฤติกรรมทำให้ตนเองเสียเปรียบสูงกว่าเงื่อนไขความสำเร็จขึ้นอยู่กับการกระทำ (Contingent success)

ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพการทำให้ตนเองเสียเปรียบหรือแนวโน้มการทำให้ตนเองเสียเปรียบหรือความแตกต่างระหว่างบุคคลในพฤติกรรมทำให้ตนเองเสียเปรียบมีจริง และยังบุคคลประสบความสำเร็จเพราะปัจจัยภายนอก โดยไม่รู้ถึงคุณค่าในตนเองก็จะยิ่งเลือกทำพฤติกรรมทำให้ตนเองเสียเปรียบ